

Fordømmelsens skueplads

Janteloven har fået skyld for meget. Hæmmet os i vores udvikling. Forhindret os i at markere os. Givet os bånd på hænder og fødder når individualiteten skulle have plads til at lade sig udfolde.

Men det er på høje tid, at vi gør op med fortiden, og begynder at tage førersædet i vores eget liv, i stedet for at lade andre styre hvad vi gør, tænker og tror. Janteloven har kun magt hvis du giver den magt – hvis du efter læsningen af denne bog, fortsætter i samme spor, er du med i ”Fordømmelsens skueplads”...

En debatbog, der ønsker at få læseren engageret i at se samfundet ud fra flere synsvinkler. Meget af denne gennemgang gør at væsentlige dele af bogen kan læses særskilt – hvert kapitel danner en separat ramme omkring hvert emne ...

Henrik V Blunck

Indholdsfortegnelse

INDHOLDSFORTEGNELSE.....	2
HVORFOR DENNE BOG ER ”GRATIS”.....	4
FORORD.....	5
KAPITEL 1 – DEN TIDLIGE UNGDOM.....	6
HVAD MAN KAN OPNÅ MED EN ”UTRADITIONEL” LIVSERFARING.....	6
DEN LÆRENDE ORGANISATION.....	7
VALGET ER DIT – LÆR AF ANDRES FEJL.....	8
KAPITEL 2 – POLITIK OG FORRÆDDERI.....	10
BRUDE LØFTER, POLITIKERLEDE – HVORDAN DET PÅVIRKER VORES LIV.....	11
LAD FORNUFTEN REGERE.....	12
PRESSEN SOM VAGTHUND.....	13
KRIMINALITET – HVOR LÆNGE VIL VI FINDE OS I DET?.....	14
KAPITEL 3 – CARPE DIEM.....	16
TRO PÅ DIG SELV – INGEN ANDRE KAN GØRE DET FOR DIG.....	16
STYRK DINE STÆRKE SIDER – ARBEJD MED DE MINDRE STÆRKE.....	17
FÅ DIG ET LIV!.....	18
LVT TIL DINE MÅL OG IDEER, OG GÅ EFTER GULDET!.....	19
KAPITEL 4 – ”1984” OG DEN MODERNE TIDSALDER.....	20
DEN NYE VIRKELIGHED – VIDENS-SAMFUNDET.....	20
BEHOV FOR BÅDE SPECIALISTER OG GENERALISTER.....	21
FÅ DIG EN REKLAMESØJLE.....	21
HVAD MASKINERNE IKKE KAN.....	22
KAPITEL 5 – LIVET SET AF EN TAXACHAUFFØR.....	23
DEJLIGT NÅR DER ER TRAVLT.....	23
DE NEGATIVE SIDER VED BRANCHEN.....	24
HVORFOR JEG STOPPEDE.....	25
KAPITEL 6 – FAMILIE OG VENNER.....	26
WITH FRIENDS LIKE THESE, WHO NEEDS ENEMIES?.....	26
FAMILIE.....	27

KAPITEL 7 – NÅR VI GLEMMER VORES VELSIGNELSER.....	29
NOGLE SENDER PENGE HJEM.....	29
EN SKIDEBALLE I RETTE TID.....	30
KAPITEL 8 – NÅR PASSIVITETEN OVERTAGER.....	32
KONFLIKTSKY MENNESKER SØGER OFTE AT BEBREJDE ANDRE.....	32
TÆNKSOMME MENNESKER KOMMER IGEN.....	33
OVERVIND PASSIVITETEN!.....	33
KAPITEL 9 – HVAD DER VIRKELIG MOTIVERER.....	34
FIND DIG EN HOBBY.....	34
KOMMENDE BØGER.....	36

Hvorfor denne bog er ”gratis”

Jeg har valgt at udgive denne bog i PDF-formatet og stille den gratis til læsernes rådighed af to årsager:

1. Copyright-reglerne er forældede, og forlagenes lyst til at redigere i det budskab jeg ville have ud var *ikke* en del af mit mål med at skrive bogen. Denne debatbog er mit første budskab i samlet form. Jeg har godt 220 læserbreve i scrapbogen, skrevet om alle mulige forskellige emner jeg gennem tiden har engageret mig i.
2. Dem som måtte føle sig tilskyndet til at støtte bogen kan gøre dette via hjemmesiden på samme sted som de har hentet bogen¹. Det gør det ikke til nogen guldgrube at skrive, men som de fleste forfattere nok vil bekræfte er det heller ikke store indtægter der høstes når bibliotekerne udlåner ens bøger. Man skal over en bestemt beløbsgrænse alligevel før der kommer penge i kassen, så teknikken skal nok selv sørge for at rydde op i rækkerne af mindre gode aftaler. Hvis du selv er forfatter, så vil jeg anbefale dig at kigge nærmere på at udgive din tekst som e-bog – evt. sende en mail til mig. Så vil jeg med glæde hjælpe dig til at få udgivet dit materiale.

I udskrevet form er prisen sat så billigt, at alle alligevel også kan være med. Til det formål er forlaget Lulu blevet brugt, fordi de leverer en professionel trykkekvalitet

¹ Bogen kan hentes i PDF eller Word-format på <http://debatbog.blunck.dk>

Forord

Denne bog var aldrig blevet til, hvis ikke jeg havde haft meget visionære mennesker i min omgangskreds. Jeg har gennem livet mødt mange spændende mennesker, men bestemt også mødt folk, der på flere måder har bidraget til den kynisme² som denne bog muligvis også signalerer. Det er håbet at bogen kan bidrage til en debat om det liv vi fører, og det har ikke været tanken at træde nogen bevidst over tærne...

Jeg kan leve med mine fejl – og jeg håber at du med denne bog vil kunne lære at leve med dine, og måske finde styrken til at arbejde med dine mindre stærke sider. På denne måde vil formålet med at skrive bogen være nået.

Jeg har meget at takke min familie for, blandt andet det at jeg blev født, men også for at mine forældre (Harry og Tina Blunck) har givet mig mulighed for at gå på den franske skole, der nu hedder ”Prins Henriks Skole,” fordi jeg her har fået en international synsvinkel, der har bidraget til en forståelse af det europæiske landkort, som ikke kun strækker sig til et kendskab til engelsk og fransk. Det er en skole, der på mange måder har forstået at formidle en forståelse for det multi-etniske, idet der går over 30 nationaliteter på skolen.

Jeg skylder ligeledes stor tak til ægteparret Cyril og Britt Malka og sidst men ikke mindst alle dem på de danske nyhedsgrupper, der har haft en positiv indflydelse på mit IT-kendskab. Cyril gav mig forståelsen for HTML og webdesign, og Britt fortsætter med sine ugentlige Tips & Tricks med at give gode, gratis råd om IT-udviklingen.

Jeg skylder også stor tak til Robert Lackovic, der har givet feedback mens bogen blev skrevet. Hans viden om teamwork har været uvurderlig, især i kapitel 3.

Det er heller ingen undtagelse, at jeg med denne bog også må takke min kone for hendes store støtte med tålmodighed, imens denne bog blev skrevet. Hun har deltaget i min entusiasme og glæde ved at få nedfældet de mange tanker på tryk, og jeg er hende en stor tak skyldig. Vores tre børn, Natacha, Patrick og Christopher, vil en dag også kunne læse denne bog – og jeg imødeser hvad også de vil kunne bibringe i debatten, mens de udvikler deres selvstændighed.

Henrik V Blunck
henrik@blunck.dk

² I stedet for ”kynisme” foretrækker jeg faktisk ordet ”realisme.” Lige fra den tidligste ungdom har jeg lært at møde problemerne direkte, fremfor at bruge den eskapisme Piet Hein bl.a. har beskrevet så mange lider af.

... "And in the end it's not the years in your life that count.
It's the life in your years." (Abraham Lincoln)

Kapitel 1 – Den tidlige ungdom

Født den 14. april 1973 på Sct. Josefs Hospital på Nørrebro, flyttede sammen med mine forældre til Roskilde i 1984, afsluttede Højere Handelseksamen (HHX) på Roskilde Handelsskole i 1991. Et års datamatikerstudie på samme skole og tre år på korrespondentstudiet i engelsk og fransk. Forsøgte mig med selvstændig virksomhed mellem 1992 og 95, og har arbejdet med alt fra lagerarbejde i en møbelbutik til bogholderi og salgsarbejde i en boghandel.

Traditionel karriere? Næppe, men én ting er sikkert: det at have prøvet meget giver en vis ballast og forståelse for de mål man ønsker for sit liv. Min astrolog-veninde har engang udtalt at jeg var typisk vædder (med skytten i ascendanten), som egnede sig til at igangsætte, men som lynhurtigt blev træt af kedelige og rutineprægede arbejdsopgaver...

Man kan bruge halvdelen af sit liv på at rationalisere de valg man har foretaget, og tænke tilbage på hvad man kunne have gjort anderledes. Det er sådan mange lever deres liv – ”hvis bare jeg vandt i Lotto, så...” Ja, hvad så?

Dagdrømmeri løser intet. Men det gør til gengæld det at man anerkender sine fejl, og bygger videre på det fundament man allerede har bygget op.

Jeg købte, sammen med min far, den første pc (der dengang kørte på CP/M) i 1987, og min første IBM-kompatible pc i 1989. Den erfaring jeg fik i linjebaserede programmeringssprog kan ikke direkte bruges i objektorienterede sprog – men det giver en grundlæggende forståelse for det at programmere. Især nævneværdig i forbindelse med erfaring var det faktum at den første maskine havde 32 Kb RAM. Med dagens RAM-mængder (og priser!) glemmer mange kunsten at kunne programmere *kort og præcist*.

Hvad man kan opnå med en "utraditionel" livserfaring

Den utraditionelle karriere har mange kringelkroge. Man vil tit opleve det lidt som om man tager to skridt frem, og et tilbage. En mand med mit CV (der kan ses online på familiedomænet www.blunck.dk), vil ofte få stillet spørgsmålet: ”du er næsten overkvalificeret til dette job. Hvordan kan vi holde fast på dig?” Det udstiller virksomhedens manglende tro på sig selv. En anden spørgeteknik jeg blev udsat for, da jeg søgte ind som rådgiver-trainee i en større bilkredit-virksomhed, var: ”Hvordan er din personlige økonomi?” Dette er et spørgsmål, der for det første var dumt, når man ved at en sådan virksomhed havde adgang til RKI's systemer – og dernæst er det noget af en nedvurdering af ens medarbejdere, at tro man ikke kan adskille privatliv fra arbejde.

At jeg nu efterfølgende har fået kendskab til at man i bankverdenen fyrer medarbejdere på grundlag af en sådan registrering, taler afgjort for sig selv. Bankerne tøver ikke med at etablere skraldespandsselskaber med høje renter under navne der sjældent afslører ejernes identitet – men at dette er at drive rovdrift på den dårlige økonomi blandt mange, er der sjældent nogen der tager stilling til. Jeg finder det smagløst og er ganske overrasket over at man overhovedet kan finde på at deltage i sådanne aktiviteter samtidig med at man ofte ellers kommer med kommentarer til det lave

rentespænd (forskellen mellem indlåns- og udlånsrenten), og efterfølgende påfører folk gebyrer, der næsten minder om det gamle kommunistiske Sovjetunionen, hvor eliten kunne gøre som det passede dem.

Afdragsfrie lån optages nu i helt op til 70% af de lån der blev etableret på realkreditområdet. Det er betænkeligt, især fordi man få dage efter fik kommentarer fra den eneste bank der aldrig burde støtte dette...

Det er, for at vende tilbage til jobsøgningen, et spørgsmål om grænser for hvad man vil finde sig i, men samtidig er det også en god idé at have øje for hvilke spørgsmål man får stillet, for det fortæller meget om den virksomhed du havde planer om at bruge tid i. Hvis førstehåndsindtrykket er dårligt, så træk din ansøgning...

Skal alle gå den lige vej fra folkeskolen via gymnasium til videreuddannelse og dernæst erfaring? Er det nødvendigvis bedre at lande som 25-årig med papir på sin viden, men uden praktisk erfaring? Eller kan det være bedre at nå de 30, have varieret erfaring – og muligvis endda have den samme teoretiske viden som ”teoretikeren”? Svaret vil afhænge meget af din egen erfaring....

Vi lærer gennem hele livet. Vi lærer af vores omgangskreds, af vore kolleger, af de skuffelser vi møder i såvel privat- som arbejdsliv. Nogle fortsætter naivt med at have samme tillid til hinanden, selvom advarselsslamperne burde ringe som ”Hjem Is”-klokkerne gør det hver anden uge. Nogle bliver skræmte af den selvtillid, som det at lære af sine fejl giver – og det er derfor heller intet mirakel at jeg gennem godt 3½ år har kørt taxa af samme årsag...

Gennem min opvækst hørte jeg meget om 68’erne. Det var deres skyld, at vores skolesystem var dårligt, og alverdens ulykker var simpelthen på grund af tressernes dårlige påvirkning på vores tilværelse. Allerede i 1992 besluttede jeg mig for, at *hvis ikke vi som generation skabte noget nyt, ville historien bevise at 90’ernes unge ville være lige så slemme som disse 68’ere, fordi vi så ville have fejlet i en meget vigtig mission: at gøre en forskel med den måde vi lever på.* Livet er ikke en lige vej. Der er sving, bakker, udfordringer, problemer og muligheder hele vejen. Det er din (og min!) opgave at få det bedste ud af hvert valg vi foretager os på denne færd. Lad ikke andre bestemme om dine valg er de rigtige...

Jo flere udfordringer man har haft, og jo flere problemer man har løst, jo bedre er chancerne for at vide hvor ens stærke sider er, og hvor man er mindre stærk. Disse svagheder afsløres ikke i boglige og teoretiske studier, fordi man dér befinder sig i et kunstigt miljø med opgaveløsninger der tit og ofte ikke modsvarer de krav man stiller i erhvervslivet – og dét bør moderne arbejdsgivere vide.

Den lærende organisation

Meget tidligt, faktisk mens min far studerede sin HD i Økonomistyring fik jeg indblik i principperne bag DLO – et værktøj der i dag påstås brugt overalt. Det er faktisk blevet det nye buzz-word, og er på alles læber når man skal tale om ”medarbejder-udvikling,” fremtidsvisioner m.v. Men der er min erfaring at det i mange virksomheder kun bliver ved de smukke intentioner. Hovedformålet med DLO er at virksomheden skal lære af alle sine medarbejdere

Ideelt set bør alle medarbejderes ideer være værdifulde, men det har været mit indtryk at for mange organisationer ikke værdsætter ting der modsiger ledernes opfattelse af tingene. Da jeg var bogholder i et auktionshus, ville ejeren ikke høre på min klokkeklare advarsel om, at vi ikke levede

op til Bogføringslovens krav om regelmæssig optælling af kassebeholdningen. Ejeren mente ikke dette var nødvendigt til trods for at han selv var i besiddelse af en HA eksamen. At han heller ikke mente det var ulovligt at fyre folk under sygdom (lægen havde bekræftet lungebetændelse) er så en anden sag. Havde jeg på daværende tidspunkt haft økonomi til at hyre en advokat (eller husket at være medlem af en fagforening), ville han have fået lov til at betale de tre måneders løn han stadig, ifølge ansættelseskontrakten, skulle have betalt...

Det er forståeligt at nogle med højere uddannelse kan føle det er svært at anerkende at gode ideer kan fostres overalt, og på alle niveauer i virksomheden. Men det er *lige så forståeligt, at sådanne virksomheder aldrig kan vokse sig store*³! Kun ved en *fælles indsats med reelt samarbejde* om tingene kan man få den synergieffekt, der gerne skulle kendetegne en virksomhed, der benytter ”Den lærende organisation” som tema for udviklingen.

Jeg har lige fra jeg gik på handelskolen ment at samarbejde kræver fleksibilitet, og at gruppearbejde kun bør være forbeholdt arbejdsheste. Hvad mener jeg med det? Vi kender alle de typer, som fortæller hvor travlt de har, men når man går dem på klingen, viser det sig at de har mere travlt med at planlægge hvor travlt de har, i stedet for bare at komme i gang, og få løst opgaven. Sådanne folk vil i gruppearbejde ofte være dovne, fordi alibiet om travlhed optager mere af deres tid end det at simpelthen få gennemført projektet og komme videre. Sådanne snyltere vil også bagefter forsøge at bortforklare evt. fejl med at ”vi skulle jo nå til enighed,” selvom de ved de havde mulighed for at gøre indsigelser undervejs.

Dirty Harry (spillet af Clint Eastwood) er en af mine store favorit-skuespillere af samme årsag, for han spiller nemlig rollen gennemført – tager de verbale tæsk for sine fornemmelser, men er altid vågen og parat til at finde den detalje, som løser mysteriet. Vi har brug for den samme mentalitet, når ærmerne skal smøges op, og opgaverne skal løses. Vi kan ikke vente på at resultatet kommer flyvende ned fra himmelen, om man så må sige.

Valget er Dit – lær af andres fejl

Det er ikke moderne at indrømme sine fejl. Ved du hvorfor? Fordi det minder andre om deres manglende evne til at gøre det samme! Jeg lavede tidligt i mit liv nogle fejl, der gjorde at jeg dels sværtede mine papirer, og derudover ødelagde nogle af mine fremtidsudsigter...

Nu spørger du sikkert: jamen, alle kan da få en chance til? Ja, officielt kan alle få denne chance, men igen er dette et af de problemer der er affødt af ”fordømmelsens skueplads” – folkets parlament – røgslørets paradis – kald det hvad du vil... I dagens samfund forstår man ikke at vagter med pletfrie straffeattester begår røverier for småbeløb, og man forstår ikke at en håbefuld læge pludselig myrder hele sin familie, eller at en politimand risikerer sin pension på hæleri. Lad os sige det kort: *man forstår simpelthen ikke at en ren straffeattest kun er bevis på man ikke er blevet opdaget*. Alle har begået fejl på en eller anden måde – spørgsmålet er kun, om man er parat til at indrømme dette.

³ Man skal ikke glemme, at Big Blue (IBM) i sin tid sad på 80% af markedet for kontormaskiner. Andre store organisationer som f.eks. Microsoft sidder også stærkt på markedet for operativsystemer pga. specielle aftaler med kæmpe rabatter til hardwareleverandører. Imidlertid er der kommet nye strømninger, hvor maskiner i dag sælges uden operativsystem, og dette kan meget vel varsle om nye tider også på dette område. En af disse nye strømninger er Linux operativsystemet, som du kan læse mere om i mit gratis månedlige nyhedsbrev, der er at finde på www.linux-svar.dk.

Du kan forme dit liv – uanset om du er 20 eller 50 i dag – men naturligvis kan du ikke løbe fra at den udvikling du indtil videre har gennemløbet, i et vist omfang, vil bestemme den færd du vil have i fremtiden. Hvis du er ung, så gør dig selv en meget stor tjeneste: lyt til andre, og lær af andre. Du er det filter som afgør hvordan handlinger omkring dig påvirker de ting der vil ske i dit liv.

Jeg påstod i sin tid, at jazzmusik aldrig ville være noget for mig – i dag er jeg vild med traditionel jazz og fusions-jazz. Jeg påstod også mange andre ting, og troede dengang at jeg vidste mere end alle andre – hver gang måtte jeg bide min stolthed i mig, når det viste sig at jeg tog fejl. En del af modenhed er det at være åben overfor nye ideer, og det er her man skal være særligt opmærksom, fordi det kan spare dig for at blive låst i en bestemt retning. Jo mere åben og alsidig din uddannelse er, jo nemmere vil det være at foretage de justeringer der skal til for at tilpasse sig de mange forandringer livet byder på.

... *"Forgive your enemies, but never forget their names."*
(John F. Kennedy)

Kapitel 2 – Politik og forrædderi

Intet område er mere kontroversielt end politik – jo måske lige religion... Men der findes ikke noget emne folk kan blive mere tændte på at diskutere end politik. Venstreorienterede synes de borgerlige er for fokuserede på økonomi, og højreorienterede synes de venstreorienterede er for slappe og inkonsekvente.

Mudderkastningen har gode kår i et samfund hvor statsministre fostres midt i kompromiser, hvis eneste formål er at vise at man kan tælle til 90 mandater... Fordi vi ikke har direkte valg i enkeltmandskredse, er det tit og ofte "tillægsmandater" der bliver tungen på vægtskålen. Før var det traditionelt det Radikale Venstre der havde rollen som partiet, der bestemte hvilken fløj der skulle betræde statsministerkontoret. Denne rolle forsvandt da de deltog i Poul Nyrup Rasmussens regering. Nu er de Radikale åbenlyst socialistiske. Demokratiet har lidt mange nederlag som følge af den politikerlede som er kommet i lyset af ligegyldige politiske manifestationer, såkaldte "fingeraftryk."

Nogle tror, at der kun ville være 5 eller 6 partier tilbage i Folketinget, hvis man indførte valg i enkeltmandskredse, men min påstand er den omvendte: Ville man ikke få mere demokrati hvis hver enkelt kreds fik sin kandidat ind i Folketinget? Fjern bundgrænser og andre kunstige elementer i folkestyret, og indfør reelt demokrati. Det parti, der klarer sig bedst i kredsen, vinder mandatet når der er valg til Folketinget.

Her kommer den værste del af demokratiet nemlig til udtryk. Politikerne dyrker ikke deres kredse mellem valgene – nuvel, man får måske anrettet lidt motorvej hist og her, og man får kigget lidt på enkeltsager når Pressen viser en bestemt sag en del bevågenhed. Men den fundamentale dyrkning af kredsen eksisterer ikke i dansk politik, fordi de to bogstaver "MF" pludselig får en helt ny, national, betydning...

Jeg var på et tidspunkt medlem af et parti, hvor jeg foreslog at man skulle arbejde med reglerne om valgbarhed, idet reglerne aldrig var blevet udspecificeret omkring hvad der kunne være "for" kriminelt til at man kunne være "valgbar" til f.eks. en kommunalbestyrelse, alt imens andre kørte ind i betonklodser på motorvejen uden at dette fik konsekvenser for vedkommendes egnethed til at sidde i Folketinget...

Dengang blev jeg lovet at man i den nye folketingssamling ville kigge på sagen, og da jeg over et år senere spurgte til forslaget, var der ingen der kunne huske at det var blevet fremsat. At jeg opfatter dette som "medieliderlighed" er der ikke nogen der kan være i tvivl om, men der er højere ting i denne form for svigt. Man vil meget gerne arbejde for den menige danskers sag, så længe Pressen er i sigte – men når sagen kræver fodarbejde, er der pludselig ikke den store bevågenhed fra MF'erne at hente.

Jeg meldte mig på daværende tidspunkt ud af partiet, efter flere skuffende udmeldinger fra partiets top, heriblandt skuffelsen ved at jeg havde lavet hele fodarbejdet for partiet op til byrådsvalget i

1997 i Roskilde, og blev foreslået en fjerdeplads på deres bundne partiliste. På daværende tidspunkt kunne jeg ikke længere acceptere partiets standpunkter. Da jeg i 2003 ville indmelde mig på ny, fik jeg indmeldelsesgebyret retur med kommentaren at man efter min udmeldelse i 1999 ikke så sig i stand til at acceptere mig som medlem. Det har jeg det fint med, fordi det igen beviser min teori om at folk ikke kan lide forandring.

Jeg har nu mit faste ståsted i de Konservative, og befinder mig ganske godt med en fast overbevisning om, at et solidt fundament for et ciliseret samfund bygger på grundstenene ”Gud, konge og fædreland.”

Vi skal have helt nye boller på suppen. Befolkningen må og skal høres, og man får bestemt ikke mandat til endnu mere politikervælde så længe man giver befolkningen så lidt demokratisk medspil som tilfældet er her i landet. Det er på høje tid, at medspillerne – du og jeg – tager skeen i den anden hånd. Vi må simpelthen kunne forvente af vores politikere, at de vil leve op til de krav vi stiller, fordi det er en grundlovssikret ret i et demokrati. Som der står øverst på Byretten i København: ”Med Lov skal Land bygges”

Brudte løfter, politikerlede – hvordan det påvirker vores liv

Mange politikere har indtil for nylig givet udtryk for at de ikke helt forstod hvorfor danskerne var så skeptiske overfor EU, og det må man jo forholde sig til. Ikke blot forholde sig i forhold til ens egen holdning, men forholde sig til rent statistisk og historisk.

Under min opvækst hørte jeg gentagne gange mine forældre fortælle om hvordan det daværende EF (Europæiske Fællesmarked) var blevet solgt, tilbage i 1972. Man skulle samarbejde, harmonisere afgifter og på sigt sikre et Fællesmarked. Først meget senere kom Unionstanken – men man glemte ganske belejligt at man stadig brandbeskatter nye biler med 180% registreringsafgift. I det hele taget, håber man at befolkningens hukommelse er lige så dårlig som deres egen vilje til at holde ord.

En sørgelig tendens er brudt ud, og der er kun du og jeg til individuelt at ændre på det. Revolutioner kan man godt glemme alt om i det danske samfund, for det tør ingen. Men den stille revolution er at give en ordentlig begmand til de politikere der svigter sine borgere mellem valgene. Lad dig ikke vugge i søvn af fine intentioner. Gå på Folketingets hjemmeside, og kig lidt på mange medlemmers fraværstatistikker og andre tegn på absolut ligegyldighed overfor vores folkestyre. Der bruges mange penge på at underkue de ærlige folks spørgsmål, simpelthen fordi ærlighedens sti er for vanskelig for mange af disse levebrødspolitikere.

Folketinget burde være som enhver anden bestyrelse i en stor koncern. Kan man ikke gøre en indsats, skal man skiftes ud. Det tjener ingens interesse, at vedligeholde partier der kun taler den rette sag, men bagefter vender den ryggen. Der skal handling til! Den handling manifesteres i læserbreve (også mellem valgene og ikke kun de sidste uger af valgkampen) og aktiv deltagelse på talerstolen i Folketinget...

I vores egen situation med en sag om indskudslån⁴ var det Tove Videbæk fra Kristendemokraterne der var en modig kvinde, og rejste sagen overfor de rette udvalg – og det var vi meget glade for. 19 Direkte og DR Regionalen (radio i Vestsjællandsområdet) havde også fat i sagen, og det var kun godt. Ikke kun godt for os, men også godt fordi det manifesterede en sag, som de fleste aldrig ville være i stand til at få frem – mange ordblinde og dårligt uddannede kan ikke bruge samme formuleringsevne som jeg selv. Allerede nu vil jeg gerne afgive det klare løfte, at hvis jeg nogensinde involverer mig i politik igen er det med åben telefonlinje og åben e-mail.

Lad fornuften regere

Man skal aldrig acceptere at folk som påstår at tjene folket gemmer sig bag travle kalendere. Har man for travlt til at hjælpe befolkningen, svigter man idealerne bag demokratiet. Ordet bør, selvom det ofte kun bruges i betydningen ”flertallet regerer” også bære præg af at fornuften regerer. Der vil altid være kværvulanter man ikke kan hjælpe, fordi de selv misbruger det system der skulle hjælpe dem, men disse bør ikke afskrække fra at gøre en medmenneskelig handling til gavn for alle...

Hvad er så fornuft? Det er et meget individuelt spørgsmål – sikkert ét vi kunne diskutere flere aftener om... Men fundamentalt set, bør fornuft være evnen til at se tingene fra flere sider, ganske som en dommer gør det i en retssal. Se både for og imod, og træffe et valg. Alene det at træffe et valg er jo ofte noget selv meget respekterede ministre op igennem historien har overladt til embedsmænd som de bagefter har kunne sparke der hvor solen ikke skinner. Det er en aktiv proces, og del af en læring, at man bliver bedre og bedre til at træffe valg efterhånden som man stilles overfor flere argumenter.

Der er ingen vej udenom. Hvis befolkningen igen skal genfinde sin tillid til sine ledere, må lederne forny deres politiske grundkurser, og begynde at forstå nogle af de strømninger der vil komme i dette nye årtusinde. ”Same procedure as last year” hører kun til i ”90 års fødselsdagen.” Fornyelse med tillid kræver hårdt arbejde, men det burde efterhånden være gået op for de fleste, at visionære politikere gennem historien ikke har været dem der har behandlet jobbet som et 8-16 job...

Fire grundlæggende kvaliteter hører med til at være en fornuftig politiker:

- Lederevner
- God medmenneskelig forståelse
- Viden om hvor man henter supplerende oplysninger
- At man er et godt eksempel

En leder forstår at *sortere* sine oplysninger. Det nytter ikke noget at man ikke er i stand til at se forskel på sagerne. Hvis man er miljøordfører, duer det ikke at man prioriterer medicinske sager – det må man delegere videre til den der har med medicin at gøre, f.eks. en sundhedsordfører...

Evnen til at skaffe sig oplysninger er også vigtig, for der er mange steder man kan supplere sin viden. Internet er blot et af disse steder, men hér er det især vigtigt at kende til effektive

⁴ Denne sag handlede om at vores indkomst var for høj til at få kommunal godkendelse til indskudslån til et rækkehus i Dianalund, selvom min frue har boliganbefaling fra Slagelse, der klart anbefaler bolig i et plan pga. medfødt handicap der har forårsaget hofteproblemer igennem hele livet. Min frue har aldrig søgt erstatning for de fejl som en 2½ måned for tidlig igangsætning medførte for hende – og hendes fødselsjournal er ifølge de ansvarlige ikke til at finde. Det er tilfælde som disse, der gør én mindre stolt af at være skattebetalende dansker...

søgemuligheder via f.eks. Google, fordi evnen til at kunne finde oplysninger kan hjælpe én til at udnytte hele det globale informationssystem som internettet er.

Det gode eksempel har mange betydninger, og kan sikkert defineres på mange forskellige måder, men grundlæggende kan man jo ikke forvente at få borgernes mandat hvis man ikke viser gode evner til at pleje de bekymringer der optager lokalområdet dér hvor man stiller op, vel?

En af de største statsmænd i nyere historie, Sir Winston Churchill, er iblandt de personer der besad alle fire evner. Han er husket op igennem historien for sine stærke lederevner, der hjalp hele Europa i en tid, hvor tysk støvletramp var blevet en sørgelig del af hverdagen i store dele af Europa. Spørgsmålet er hvor mange af disse ledertyper vi egentlig har i dag. Hvor mange er parat til at ofre sig for det de mener, tænker og tror?

John F Kennedy, Ægyptens Anwar Sadat⁵ og flere andre har også gjort sig positivt bemærket i en verden, hvor en travl presse har forsøgt at omskrive historien til disse folks ødelæggelse – men ét står stadig tilbage: mange ledere fik aldrig lov til i nyere tid at vise deres evner, fordi deres mod var større end deres forsigtighed. De døde martyrer burde blive husket – men historieinteressen er alt for nedadgående, og deraf følger, at når folk glemmer historien, er der fare for at den gentager sig.

Pressen som vagthund

Et godt og levende demokrati vil altid værdsætte befolkningens ret til at vide mere. En sag er aldrig færdig, før hele det lovarbejde der omhandler sagen er på plads. Nogle love vil aldrig være endegyldige, fordi der hele tiden sker forandringer. Dette gælder f.eks. Færdselsloven, Straffeloven og Skatteloven. Men hvor er den Presse, der skulle minde politikerne om tidligere løfter?

Alle sammen – hver og en – har gennem valgkampe givet løfter, som de på forhånd viste de ikke – på sigt – vil være parate til at honorere. Dette kræver en kritisk Presse, der altid holder et vågent øje, fordi dette er befolkningens sikkerhed for at vi får fuld valuta for den tillid vi viser vore politikere.

Det som blot altid vil være Pressens største udfordring er det at skelne mellem nødvendig tid til at behandle en sag ordentligt og retfærdigt, og det som Pressen engang imellem forventer, nemlig at man straks standser alt andet, for at tage sig af enkeltsager. Jeg mener det er Pressens ret at forvente at åbenlyse uretfærdigheder standses. Men samfundet fortjener også at politikernes hovsa-løsninger stoppes.

Der burde simpelthen laves en regel om at al lovgivning krævede at minimum 90 mandater skriver under på loven. Kan man ikke mønstre 90 mandater, afvises lovforslaget. Dette tvinger MF'erne til at indkalde deres suppleanter på de dage hvor de ikke kan være på Borgen, og vil samtidig sikre befolkningen at der er et reelt flertal for de love der gennemføres her i landet.

Alene det at jeg kan finde på at fæstne dette på tryk er i sig selv helligbrøde imod Jantelovens idealer. Det vil jeg blæse på, for det er et ufravigeligt krav at der skal være et flertal for de love, der vedtages her i Danmark. Så må mødepligten simpelthen indføres i protokollen for medlemmer af

^{5x} John F Kennedy var den yngste valgte præsident i USA da han den 20. januar 1961 indtrådte i embedet. Ligeledes var han den første katolik til at betræde 1600 Pennsylvania Avenue, bedre kendt som Det Hvide Hus.

Anwar Sadat var ledende i den bevægelse, der søgte at fjerne den britiske dominans fra Ægypten. Sadat var fundamentet for fred i Mellemøsten, og talte til sin befolkning i sin egenskab af Præsident for Ægypten i et forsøg på at sikre en varig fred med Israel. Han blev skudt den 6. oktober 1981 af muslimske fundamentalister. Angiveligt mente disse grupperinger, at han var for positiv overfor den vestlige verden.

det ærede Folketing, for jeg mener helt klart ikke vi kan være tjent med at skulle betale lønninger for folk der ikke gider møde op til de møder der er i Folketinget. De har selv ladet sig opstille, og hvis ikke de er parate til at sætte handling bag de flotte intentioner, må de skiftes ud.

Politik burde være et kald, og idealismen belønnes egentlig ganske flot når man sammenligner med andre stillinger her i samfundet. Man kan naturligvis diskutere om lønnen skal sættes op, men sådanne diskussioner kan man tage midt i valgkampen fremfor bagefter at sidde i egne indforståede rækker og vedtage sin egen andel af den skattebetalende "samfundskasse." Det er hulens nemt at føle solidaritet med de dårligst stillede når man selv befinder sig i den bedre del af lønskalaen. Erfaringen viser at mange selvstændige bruger væsentligt flere timer på at banke en selvstændig virksomhed på benene, og så længe indsatsen er så ringe, mener jeg i hvert fald politikerne selv kunne gøre meget for at fjerne den politikerlede de påstår at være så kede af.

Kriminalitet – hvor længe vil vi finde os i det?

Den ypperste form for forræderi er desuden det show der foregår næsten dagligt på TV-nyhederne, hvor den ene politiker efter den anden lover strengere straffe, større konsekvens, mere handlekraft m.v. Alt sammen løfter som alle ved ikke er realistiske i en tid, hvor man skærer ned på Politiet, og hvor folk som aftjener deres straf angribes.

Sagen om Kurt Thorsen, der blev angrebet på grund af mistanke for stikkeri er en hån imod et såkaldt retssamfund, fordi det igen viser at folkets parlament har fået al for meget magt. Alene det at man kan fjerne "hæftestraf" som institution – og derved sætter lighedstegn mellem al afsoning viser hvor lidt man har forstået af formålet med at straffe.

Men igen lader politikerne sig først overbevise når kriminalitetsstatistikken viser en forkeret retning. Så indfører man en ny hovsa-løsning, og håber på det bedste. Alene tanken om at folk nu til dags kan få udgang på grund af god opførsel er en skændsel. God opførsel burde være det mindste man kunne forvente – men hvor længe *efter* løsladelse holder denne gode opførsel?

Fundamentalt er det jo sørgeligt at børn ikke allerede hjemmefra får den gode åndelige bagage, der kunne sikre en ordentlig opførsel senere i livet. Man har forsøgt – og har pokkers god succes med – at gøre den danske befolkning til "klienter" i opdragelses-Danmark. Begge forældre tager på arbejde, og overlader deres børns opdragelse til fremmede. Lad mig straks indskyde, at disse pædagoger gør en fremragende indsats. Det er faktisk utroligt stort arbejde der skal til, når familierne selv gør så lidt for at følge op på det der læres i børnehaven, skolen m.v. Hvordan kan man skabe en ordentlig familiestemning når forældrene ikke bakker op om denne indsats? Sandheden er at vi måske kunne blive lidt mindre materialistiske, og lidt mere opmærksomme på de kvaliteter vi ønsker at vore børn skal værdsætte – sandheden er: det er et frit valg! Du vælger selv, hvordan jeres børn skal gå ind i denne verden, men det er min påstand at hjemmet også må tage sin del af ansvaret...

Men hvornår får vi en samling politikere der tør at bakke op om hjemmenes gode opdragelse ved at gennemføre de nødvendige forslag for at sikre at lov og orden bliver mulig? Hvornår genindføres respekten for lov og orden? Ideelt set burde alle være lige for loven, men hvor er denne lighed blevet af? Retten til at forsvare sin ejendomsret er forsvundet – ser man en tyv gå med ens fjernsyn, skal man bare lade ham tage alt hvad han kan have med sig, og først bagefter alarmere Politiet... Ser man ens kone eller børn blive overfaldet, risikerer man i det danske samfund en voldsdom hvis man forsvare dem – og det kalder man retfærdighed.

Da vi fik stjålet vores bil, og jeg derfor måtte bruge offentlig transport mellem bopælen og Vordingborg for at møde på arbejde, var der ingen kære mor overfor os. Når man så bagefter får tilkendt erstatning, mødte den skyldige ikke op i Fogedretten, og jeg fik fra Fogedretten i Korsør at vide, at ”jo, vi kan godt lave politifremstilling for 400,-, men så skal du også kunne være her indenfor en time fra anholdelse. Desuden risikerer du, at han melder insolvens når retsmødet starter...” Ja, tak for kaffe! Så kan man – udover en dyr værkstedsregning – kaste yderligere 400,- på tabskontoen... Det er i samfund som disse at lovløsheden regerer, fordi samfundet i kollektivets ”hellige” navn ganske simpelt ikke er parate til at forsvare individets rettigheder.

Så forventer man at man skal forklare sine børn, at i Danmark er vi civiliserede! Kan det undre nogen, at man fristes til at ty til selvtægt? Hærværk og tyveri burde sættes på regningen hos disse personer, og man burde herefter – på samme niveau som skattegæld – kunne trække personen i fremtiden så der bliver en konsekvens bag forbrydelsen. Ingen taler ofrenes sag, men man skal naturligvis vise store hensyn, i samme ”humanistiske” menneskesyn, overfor mennesker der, med al for stor tydelighed, viser stor despekt overfor de spilleregler, der burde gælde i samfundet.

På samme måde er en ren straffeattest ofte tegn på, at man ikke er blevet opdaget. Kan nogen sige sig fri for nogensinde – på noget tidspunkt – overhovedet at have begået fejl? Næppe! Undertegnede har selv prøvet 30 dage i Bording. Bedrageri er noget tåbeligt noget, og lektionen blev lært den dag man stod foran indgangen med tanke på, at ”her skal jeg være den næste måned!”

Jeg vil aldrig nogensinde lægge skjul på dette faktum, for der er ingen grund til at skjule sin baggrund. Per Stig Møller prøvede det for mange år siden, Hans Engell gjorde det mens han var formand for de Konservative, og aktiv i politik. Det at forsøge at skjule sin baggrund kan netop være langt mere tvivlsomt end at være åben med hensyn til sine handlinger. Lærdom er, som sagt, en livslang proces. Sjovt er det ikke, men til gengæld er retfærdighedssansen blevet skarpere efter denne erfaring.

...*"For balancen i dit indre er der et du bør erindre: tænk lidt mer og tal lidt mindre."* (Piet Hein)

Kapitel 3 – Carpe Diem

I filmen "Døde Poeters Klub" introduceres "Carpe Diem" ("seize the day" på engelsk, og "fat imod, og tag chancen" på dansk). Har du tænkt på hvor mange penge der årligt bruges på personlig udvikling i et samfund hvor folk ellers normalt opflaskes med "du skal ikke tro du er noget"?

Hvorvidt man behandler folks hæmninger med fingermaling, musisk eller kunstnerisk forståelse eller noget helt fjerde er sagen underordnet. Du vil i dette kapitel få den absolutte selvforståelse, som ingen nogensinde vil kunne tage fra dig. Det vil være "Personlig udvikling" i meget højt gear, hvis du ønsker at tage imod de gode råd, der bliver givet her.

Et gammelt mundheld siger: "Man kan sagtens bringe hesten til truget men man kan ikke tvinge den til at drikke." Det er så sandt, så sandt! Du kan få alle de tricks og ideer til personlig udvikling, men hvis ikke du fører dem ud i livet, vil de blot visne og dø.

Tro på Dig selv – ingen andre kan gøre det for Dig

Det er nok ingen hemmelighed, at opdragelse i manges tilfælde hæmmer dem. Mange vokser op med en svigtende selvtillid, fordi det er høfligt ikke at fremhæve sig selv. Men stil dig selv det omvendte spørgsmål: hvordan ville du sælge biler, hvis ikke du tror på dig selv?

Hvorfor tror du der er to grupper mennesker: dem der styrer, og så dem der lader sig styre? Har du det godt med at lade dig styre af andre?

Ja, jeg kender godt indsigelsen: "vi kan ikke alle styre, for alle har en chef over sig..." Jo, men selvom du har en chef over dig, kan du vel godt tillade dig at have en mening om de ting du arbejder med? Du kan sagtens følge andres råd og vejledning i hvordan en bestemt opgave løses, og så alligevel tillade dig selv den gratis luksus at nyde synet hver morgen når du skal barbære dig, eller i kvindernes tilfælde sætte håret...

Troen på dig selv vil ikke alene gavne dig arbejdsmæssigt, men vil også gavne dig i dit parforhold og i dit forhold til familie og venner... Jo, det kan! Har du aldrig bemærket at det er en meget gængs hovedregel at folk med lav selvtillid ofte praler eller skal hævde sig? Kan de nu finde en fejl i din forklaring, yes, så har de endelig opnået noget vigtigt den dag. Så har de markeret sig. I dyreverdenen, siger man at hunden har markeret sit territorium. Hvis du lærer at gennemføre din selvtillid, så vil det aldrig mere besvære dig at give en anden person ret når vedkommende har ret. Altså, må det være af absolut yderste vigtighed at du begynder at tro på dig selv – at din første bevidste tanke hver morgen er at nu vil du lade denne positive energi gavne mindst to mennesker i løbet af hele dagen.

Har du stået i kø i et supermarked? Dumt spørgsmål, for jeg kender svaret! Har du bemærket hvor få der gider at vise blot en smule interesse overfor denne stakkels kasseassistent der har et job der – uden at fornærme nogen – må være blandt de mest utaknemmelige i hele verden. Folk der bliver

sure over at kunden foran skal betale med Dankort, eller at kasserullen skal skiftes. De skal jo nå et tog eller en bus... Typisk måde at hævde sig selv på.

To ting:

1. Prøv at veksle et par positive ord med kasseassistenten for at opmuntre ham/hende.
2. Forestil dig billedligt om vedkommende der er så sur også behandler sin chef på samme måde når han/hun beder vedkommende hente sig en kop kaffe.

I det første tilfælde giver det en ufattelig positiv respons, og man bliver helt glad for at man ikke bare var "sur-kunde-nr-467" i rækken af dagens ekspeditioner.

I tilfælde nummer to. Når først du har dannet dig billedet af personen i denne arbejdsmæssige situation, gennemskuer du fuldt ud at vedkommende kun er en stakkels lønslave, der absolut intet kender til positiv håndtering af dagligdagen. Hvis det haster så meget at nå bussen eller toget, er der vel en forretning der har åbent i den by man lander i... Eller også kunne man vænne sig til at handle stort ind på sin fridag, og så mindske risikoen for stress på andre dage. En liter mælk eller andre småfor nødheder kan man vel hente andetsteds end lige i den travleste butik...

Styrk Dine stærke sider – arbejd med de mindre stærke

Dine gode og stærke sider skal naturligvis vedligeholdes, men har du tænkt på at det er netop ved også at arbejde med dine mindre stærke sider at du hæver din generelle kompetence?

Ingen kan være dygtig til alt. Som jeg var inde på i Kapitel 1, er jeg igangsætter-typen. Jeg får blændende ideer, og er en dynamo der trives i miljøer hvor nye ideer kan skabe fornyelse. Dette giver mig den store styrke, at mange spørger mig om alt mellem himmel og jord, fordi de ved, at hvis jeg ikke ved hvad den præcise løsning er, så ved jeg hvor man finder svaret på det problem de har. Du kan udvikle samme evner på dine stærke områder, men det kræver jo at andre ved hvor dine stærke sider er.

Hvis din virksomhed bruger "medarbejdersamtaler" hvad gør du så, når chefen fortæller dig at du skal arbejde mere med f.eks. kommunikation eller dit sprog? Lad være med at blive ked af det, eller tabe pusten. Spørg ind til hvad det er din chef er utilfreds med. Jo bedre du forstår problemet, jo bedre kan Du finde ud af hvordan du kan forbedre det. Der er ingen grund til at afvise andres indsigelser før du har dannet dig et indtryk af om det er en berettiget kritik. Glem ikke, at din chef ligeledes vil være mere opmærksom i samme omfang som du var, når snakken senere kommer til den del hvor chefen spørger dig hvad du er utilfreds med.

Her kommer nok det mest vigtige i ethvert samarbejde, for du må ikke lade chancen for at skabe forandring forpasse sig. De fleste er høflige, og nøjes med kommentarer som: "Jeg har det fint. Gode kolleger, fint samarbejde." Nej, nej, N E J!! Vær ærlig. Du bruger 8 timer om dagen på din arbejdsplads, og I fortjener alle sammen at I alle tænker på forbedring. Hvis der er noget, der ikke virker kan din chef aldrig opdage det, hvis du ikke fortæller det...

Mange drømmer om chefen der kigger i sin krystalkugle og opdager at der er noget galt i f.eks. Produktionen – men sådan er virkeligheden jo ikke, vel? Hvis endelig chefen opdager noget vil det som regel være for sent, fordi flertallet først reagerer når der f.eks. konstateres en produktionsnedgang eller en dårlig fraværstatistik – og så er man allerede på glatis... Den lærende

organisation er lige så afhængig af dine tilbagemeldinger, som den er af at hver eneste medarbejder åbent, ærligt og redeligt melder tilbage med de ting man er utilfreds med. Disse tilbagemeldinger bliver bare endnu bedre, hvis de suppleres med konstruktive forslag til forbedringer.

De tider hvor en arbejdsgiver bare kunne sætte en annonce i avisen, eller sende et brev til 4,75 og få løst problemerne hører fortiden til. Som regel skyldes alle basale problemer, at vi er for mange, der er for dårlige til at håndtere vores mindre stærke sider.

Men du har nu fået det værktøj der skal til for at din næste medarbejdersamtale kan blive gavnlig for alle parter, for nu kan du være forberedt på livet med ny indsigt.

Få Dig et liv!

”Jeg hader mit job – det tager for meget af min fritid!” er en meget sædvanlig indvending. Mindre sædvanlig er det dog at man gør noget ved problemet – og hvorfor? Dyrk dit sociale netværk, og opdag hele det univers der åbner sig foran dig.

Du kan komme med alle de undskyldninger du vil for hvorfor du ikke har tid til det ene eller tid til det andet – men sandheden kender vi jo alle. Alle får hver dag 24 timer til at leve den dag, og det gælder uanset om du er ung eller gammel, rig eller fattig, glad eller sur. Men du har nok også allerede regnet ud, at det du får ud af din dag afhænger af dit syn på tilværelsen. Glade mennesker ser osten, mens sure ser hullerne i emmenthaleren...

Hvis Dit liv er for kedeligt og Du gerne vil have nye udfordringer, så brug det vigtigste værktøj til at finde nye veje: internet. Alle former for videreuddannelse, kurser m.v. kan findes derude på [www](#) (WorldWide Web). Mange af mulighederne er endda gratis. Man kan lære alt fra fransk til hebraisk på nettet – man kan finde alt fra strikkedesigns til madopskrifter, og alt fra udvikling af webdesign til brugen af tífingersystem på nettet.

Det kan være at det kræver en lille investering i⁶, men tænk på fordelene! Tænk på at den tid du nu bruger på at vente på at siden kommer frem, kan du bruge på uhindret at nyde at tingene bare fungerer.

Luk for hjemme-mekkaet, tosse-kassen eller hvad man nu om dage kalder det elendige elektriske apparat nogle kalder et TV eller fjernsyn. Serier er gode nok at slappe af til, men det har lidt den samme fordummende virkning som de gamle arenaer i Romerriget – underholdning... Der er intet galt med at lade sig underholde. Men der er noget galt når sladder, serier, andres fedmekamp m.v. hindrer dig i at udvikle dine talenter. Eller bruge tid på fruen og familien...

Hvorfor spille sin tid med at mugge over tilværelsen, når du i stedet kan blive produktiv og finde nye ideer og impulser – og, hvem ved, måske endda nye venskaber med andre mennesker som også tager del i disse nye ideer?

Jeg ved godt det lyder for godt til at være sandt, men det er netop en af disse taktikker som skulle holde os passive. Ved at du ikke opdager alle dine talenter kan samfundet fortsætte ganske som det altid har gjort – og det burde ikke være målet!

⁶ Angående bredbånd er det værd at undersøge muligheden for medarbejder-bredbånd eller hjemme-pc ordningen, for betalingen foretages af indkomsten før skat, og når Folketinget for længst har indført muligheden, hvorfor skulle du så ikke udnytte denne chance for at kunne dygtiggøre dig ad denne vej?

Lyt til Dine mål og ideer, og gå efter guldet!

Når nu du tror på dig selv, har fundet ud af dine stærke og svage sider, og har besluttet dig for at gøre noget ved sagen, så kommer udfordringen: LYT TIL DE MÅL, OG GÅ EFTER GULDET!

Intet mindre kan gøre det. Du vil undervejs mod dit mål opleve at kursen måske ændres lidt, udviklingen går måske lidt i stå, og nogle gange skal du sparkes i gang... Så er det du skal gå tilbage til kapitlet, læse det igen, og beslutte dig for at du ikke vil give op.

Giv aldrig andre skylden for at du ikke når dine mål. Den er for billig! Du har bestemt dig for nogle mål – og det er hverken Janteloven, naboen eller nogen andre der skal hindre dig medmindre du vælger at lægge under for andres holdninger og meninger. Hvis du er i et parforhold, er det en god idé at gennemgå målene med sin partner, dels for måske at få supplerende ideer, men også for at I sammen kan deles om nogle af de delmål der er på vejen.

En af de bøger jeg ofte anbefaler folk for at se disse ideer er en meget letlæst bog skrevet af Spencer Johnson med titlen ”Hvem har flyttet min ost?” udgivet på Børsens Forlag med isbn-nr: 87-7553-864-4. Bogen er letlæst, men på små 120 sider får man – med baggrund i mus – et indblik i sin personlighed på en måde der taler direkte til hjertet, og direkte til ens motivation. En absolut værdifuld investering.

Altså er det ikke nok at have den rigtige motivation, der skal også gøres noget for at blive bedre. Du har fået værktøjerne. Nu er det et spørgsmål om at bruge dem... Bare der er én mere der tør tage udfordringen op har hele bogen været værd at skrive.

"Vil du bytte mange mænds beundren, mod en mands brokkeri, så bare se at blive gift"

Kapitel 4 – "1984" og den moderne tidsalder

Man kan ikke undgå debatten om overvågningssamfundet. Der er en vis risiko for at mange af de problemer folk har, skyldes en vis mængde paranoia, som i og for sig skyldes en misbrugt brug af George Orwells bog med titlen "1984."

George Orwell er for længe siden overgået af andre forfattere som bedre har behandlet emnet "overvågningssamfund" og teknikkens farer, heriblandt Kevin Mitnick – den verdenskendte "hacker," der måtte tage en fængselsstraf, fordi hans udfordringer af sikkerhedssystemer blev for meget for det etablerede "gode selskab."

Den nye virkelighed – videns-samfundet

Vi er for længst gået ind i videnssamfundet. Før var penge lig med magt. Det er i og for sig stadig gældende, men det er kun fordi penge kan købe information og viden, for i dag er det viden der er lig med magt. Know-how sælges i dag for kæmpe summer, og viden er også nøgleordet når små virksomheder pludselig tiltrækker sig opmærksomhed fra de største.

Viden er også den faktor der udnyttes **mindst** i nutidens virksomheder. Vi var kort inde på det i kapitel 1 med Den lærende Organisation, og det viser sig at være den ressource, der **kunne** give den største drivkraft i virksomhederne – det handler bare om at finde ressourcen, og dyrke den. Der skal ikke meget fantasi til at udregne at hvis du har 50 ansatte i din virksomhed, og man udbyder et weekend-kroophold for to, der måske i alt koster 5-6.000 (incl lommepenge) til den medarbejder, der hver måned kommer med den bedste idé, koster det 60-70.000 om året at bruge denne løsning. Men for de samme penge får du altså kun knap 80-100 konsulenttimer... Glem ikke at du på denne måde får 50 medarbejdere til hele tiden at komme med nye, gode ideer – folk vil trives efterhånden som ideerne implementeres, og hvem vil ikke gerne investere en tusse i gennemsnit pr. medarbejder om året, for at få en dynamisk virksomhed, hvor alle trives?

I gamle dage skulle man forklare folk hvorfor det kunne betale sig at annoncere, først i aviser, senere i radio og nu på TV og internet. Jeg bliver lige nødt til at indskyde, at med de priser man har nu til dags på reklamer på TV, forstår jeg slet ikke hvorfor den samme parfumereklame sendes fire gange i løbet af samme udsendelse – men det må jeg jo bare overlade til disse kære annoncører selv at vurdere. Det er mig et irritationsmoment, og jeg vælger i stedet at sætte kaffe på, checke min e-mail eller holde en pause på naturens vegne under disse "tvungne afbrydelser"...

Senere skulle man forklare hvorfor messer var værdifulde, indtil standene begyndte at sælge prøvepakker, abonnementer og meget andet gulf, som pludselig gjorde disse stande rentable. Alt sammen er i dag kondenseret til faget "Salg og service" på handelsskolens grundkursus...

På samme måde, vil den nye økonomi – med bløde værdier, grønne regnskaber, vidensregnskaber m.v. – blive til lige så varige elementer i almindelig undervisning i fremtiden. Det handler blot om at være på forkant med begivenhederne. Kast engang imellem et blik på de større tykke udenlandske magasiner. Nogle af dem er næsten hele bøger – men de har én stor fordel i forhold til bøger: en meget kort tid fra idé til tryk.

I videnskabelige kredse er man i øvrigt begyndt at diskutere hvorvidt det egentligt er hensigtsmæssigt, at vi stadig bevarer copyright-reglerne som de var for 50 år siden. Vi må se i øjnene, at dynamikken i samfundet nødvendiggør en helt ny opfattelse af copyright. Der må være områder, hvor manuskripter efter f.eks. 10 år bør overgå til Public Domain – efter 10 år har forfatteren forhåbentlig haft forretningsans nok til at udnytte sin copyright. Herefter vil den frie adgang til tænkning, studier og videre bearbejdning være vejen frem. Som verden i dag er indrettet er der mange citat-begrænsninger m.v. som umuliggør kritisk behandling af økonomiske teorier og andre vigtige samfundsmæssige mål. Dette skal også vurderes, og debatteres...

Behov for både specialister og generalister

Videnssamfundet medfører ikke kun et behov for specialister, men bestemt også for generalister – folk der har en all-round viden. Disse all-round folk kan give et overblik over hele virksomheden. De kan arbejde på tværs af de faglige skel, der eksisterer i enhver virksomhed, og kan bibringe meget til virksomheden ved at se nogle af de bindinger som eksperter ikke ser.

Bed 10 eksperter om at udvikle et nyt system, og du ender med fem til syv forskellige ideer... Det hjælper bare ikke noget hvis disse ideer ikke tager højde for brugerne af systemerne. I programmeringsverdenen er det dataloger og datanomer, der er blandt eksperterne, mens datamatikerne, som generalister, skulle være bindeled mellem bruger og programmør/ekspert.

Der er altså al mulig grund til at udvikle dine talenter på alle niveauer indenfor IT-verdenen, for der er brug for alle typer kvalifikationer. Hvis du, som vi snakkede lidt om i Kapitel 3, har et behov for et nyt job, så søg efter dine stærke sider og opbyg certificeringer/kurser omkring disse. Brug dine overenskomstsikrede muligheder for opkvalificering – det er aldrig for sent at begynde. Men husk altid at ubrugte chancer ikke giver succes, hverken i fodbold eller på arbejdsmarkedet.

Forspringet opnår du ved at bruge din fritid på at dyrke din fremtid. Du vil endvidere opdage, at den tid du investerer på at dygtiggøre dig vil gå stærkt, fordi du får ny indsigt. Det er en af årsagerne til at man bliver bidt af noget, simpelthen fordi når interessen bliver fodret, kommer nye ideer og visioner også frem i lyset.

Få Dig en reklamesøjle

I takt med at Du har fået opkvalificeret dine kompetencer, melder der sig også et spørgsmål om du har tænkt på internettet som reklamesøjle, dels for dine interesser (som venner og familie kan få gavn af), men så sandelig også for dit CV.

Det eneste du har brug for er en scanner, et par kander kaffe, lidt tid og et program til at designe med. I teorien kan du bruges Notesblokken, men det vil nok kræve lidt øvelse før du kan kode ren HTML med tabeller og hele molevitten. Men kursus- og eksamensbeviser kan nemt lægges ud på nettet i en sådan form, at dit CV bliver helt underholdende, praktisk og sjovt at kigge på. Der findes adskillige gode gratis programmer, og nogle forlag udgiver mange IT-hæfter som nemt og billigt

kan hjælpe dig på vej... Det vil sige at du dels får yderligere viden, og nu pludselig kan bruge det som reklame for dig selv.

Tænk på det både ud fra en økonomisk og en praktisk betragtning. Du kan altid rette din side til, og samtidig er det meget billigere end at skulle indrykke en annonce i avisen. Din side er, i modsætning til avisannoncen tilgængelig 24 timer i døgnet hver dag, hele året. Hver gang du sender en mail eller et brev, kan du i bunden lægge en reference for din hjemmesides adresse – og inden du får set dig om, kan dette være en medvirkende faktor til at du får tilbudt nye udfordringer.

Hvad maskinerne ikke kan

Nogle gange får man spørgsmålet: ”Er du ikke bange for at din uddannelse i sprog vil blive overtaget af maskiner?” Mange spørger af usikkerhed, og det er et fair spørgsmål, men bestemt også ét der må tilbagevises...

Jeg kan godt forstå at fabriksarbejdere er blevet nervøse i takt med at deres arbejdskraft er blevet overtaget af robotter. Jeg kan også godt se, at teknikken er blevet så avanceret at mange ting på grund af prisen på nyt ”isenkram” er blevet til en ”brug-og-smid-væk”-verden, men man bliver nødt til at se tingene lidt mere nuanceret.

Maskiner kan hjælpe os med at fjerne de trivielle opgaver – de kan også hjælpe os med f.eks. lakering af biler og oprydning i områder hvor der er sundhedsfare ved at bruge almindelig menneskelig arbejdskraft. Maskiner kan meget, så længe der ligger matematik til grund for aktiviteten – enten matematik i arbejdsfunktionens opbygning eller dens bearbejdning... Men en maskine kan ikke tænke selvstændigt, den kan ikke opfange humor eller ironi. Den har, med andre ord, ingen følelser eller fornemmelser. Alt er enten 0 eller 1, sort eller hvidt, rigtigt eller forkert – og før du indvender at den kan tænke i farver, så er svaret igen nej.... Man kan lære en computer at beregne farver ud fra skalaer – sammenligninger mellem faste tabeller med bestemte grundelementer. Man kan, med andre ord, kun frembringe en kontrast, hvis man i forvejen har defineret hvad en kontrast er.

Bare et område som talesyntese, der skulle kunne hjælpe handicappede har langt endnu, før det bliver rigtig brugbart. Mange af systemerne er desuden udenlandske, og det stiller yderligere krav til de handicappedes sprogevner – men alt sammen er det eksempler på de mangler som fortsat eksisterer på området. Det er jo ikke nok at en computer kan spille skak, for at man begynder at tro at den kan tænke. Skak er nemlig også matematik, indrømmet avanceret matematik, men i sine grundsten er det matematik og strategi – strategien er det der kan forvirre de maskiner vi almindelige mennesker kan afprøve⁷....

Så, nej, selvom jeg fortsat vil bruge mine sprog, så véd jeg allerede nu at livet vil indeholde mange nye udfordringer, og skulle det vise sig at computere en dag vil overtage oversættelsesarbejdet, så er der masser af andre ideer at tage fat på og mange ting der endnu ikke er blevet nedfældet på skrift.

⁷Flere skakmestre har valideret denne udtalelse. Kasparov har også påpeget, at disse maskiner er blevet bedre, men der er lang vej endnu før systemerne kan komme fuldt på højde med den menneskelige hjerne.

"De personer, som er vanskeligst at overbevise om, at det er tid til at trække sig tilbage, er børn omkring sengetid." (Shanon Fife)

Kapitel 5 – Livet set af en taxachauffør

Jeg synes det kunne være passende at introducere en branche, som mange ikke kender indefra. Du har sikkert brugt taxa fra stationen til din bopæl uden at tænke videre på hvad erhvervet indebærer, og principielt kunne du fortsætte med at gøre det i mange år endnu uden overhovedet at bekymre dig om denne branche. Imidlertid er der nogle centrale elementer i branchen, som fortæller noget om hele samfundet.

Jeg har kørt taxa i to byer, og har på mange måder stor sympati for dem, der stadig befinder sig i denne branche, nu hvor jeg har haft lejlighed til at nyde min barselsorlov væk fra branchen. Man bruger ufattelig meget tid bag rattet for at hente sin løn hjem – noget mange er blinde overfor. Mange får fejlagtigt det indtryk at det er en guldgrube, hvilket er ren spekulation. Når man f.eks. bor 10 kilometer væk, koster en tur hurtigt 120 kroner, men man glemmer at der er stor ventetid mellem turene – især på en aftenvagte. Mens der stadig var penge i branchen, og det er efterhånden et stykke tid siden, kunne man godt hente en anstændig hyre hjem – på 12 timer, hvor andre har 8 timer pr. dag.

En af de første ting man opdager, er at branchen er meget følsom overfor økonomiske forandringer i samfundet. Når jeg sammenligner år 2003 med året før, oplevede jeg en nedgang i omsætningen på små 20%. Når aflønningen er ren provision uden grundløn, er det ikke noget sjovt regnestykke. På samme måde kan man konstatere, at det heller ikke er nogen sjov tid for vognmændene, fordi de oplever samme tendens på dagvagterne.

Inde i København har man haft diverse diskussioner frem og tilbage med hensyn til antallet af bevillinger, og som en vognmand engang så malende sagde: "Normalt kan vi holde en timeløn på i snit 65,- og med de nye bevillinger skal vi være heldige for ikke at nå ned på de 50,- i timen." Det lyder jo altid overdrevet, når man ikke kender branchen... Men der er desværre sandhed bag ordene, for en vognmand skal jo dels forrente sin investering (bilen) og fylde diesel på denne, og servicere køretøjet, og forsikre den etc. Når diesel og benzin desuden stiger med tocifrede procentbeløb, bliver regnestykket endnu værre – og takststigningerne kommer som hovedregel først måneder efter at brændstofpriserne har vist en klar opadgående tendens. Det belaster kassekreditten...

En skade beløber sig let til mellem 16 og 22.000 i selvrisko – og da nogle biler kører mellem 130.000 og 200.000 kilometer om året, kan man selv regne ud hvor risikabelt dette kan være, hvis man er uheldig. Jeg kan i sagens natur ikke gå i detaljer med interne oplysninger, men jeg ved at en vognmand engang gik konkurs efter 3 skader på et år – kun den ene skade var hans egen fejl, de to andre skyldes uheldige chauffører...

Dejligt når der er travlt

Det er en rigtig dejlig branche, når der er noget at lave for i stilstand er sladder og bagtalelse desværre en meget stor del af branchens kendetegn. Der er næsten altid en håndfuld rygter i gang,

og der bliver mugget i krogene – medmindre man altså forstår at sortere sine kolleger i hvem man snakker med, og hvem man ikke snakker med...

Juleaften og 1600 kroner i omsætning på 12 timer, giver 800,- til chaufføren i nettoløn – og hvis du tror drikkepengene hænger løst på kunderne dén aften, så tag endelig et erhvervskort, og sæt dig ind bag rattet af en taxa... Når man så kigger på erhvervet over et helt år, har man tit og ofte et sted mellem 5 og 10 ture man selv har finansieret for at undgå papirarbejdet med at skulle skrive turen som fejltur, og bestemt også en hustru, der ikke kan forstå hvor meget tid det har krævet at kradse hyren hjem. Årsagen: er du væk, kan du ikke hente ture... Og det skal nok passe at guldturen kører, når du skulle drage afsides på naturens vegne...

Der er mange friheder i branchen. Man bestemmer selv hvilke zoner man søger hyre i, og det er nogle gange et lotteri. Bedst som man har en fornemmelse, viser det sig at man rammer helt forkert. Skulle man ramme rigtigt, og finde turen der gjorde dagen værd at møde op på, skal man samtidig vogte sin ryg, for så begynder de andre at mugge over det ikke var dem. Janteloven er på sit højeste i den branche, også selvom jeg altid har været typen der kunne glæde mig over at en kollega fik en god tur. Når omsætningen så er lav, skal man endda høre brok fra sin vognmand over at omsætningen ikke var højere... Hvis nogen tror man går på arbejde for sjovs skyld...

De negative sider ved branchen

Vognmændene er – som del af tidens økonomiske trængsel – blevet presset ind i en fastprispolitik der er designet sådan at det bliver en direkte underskudsforretning. I Roskilde havde en chauffør f.eks. en kørsel fra et sygehus lokalt med en kørestolsbruger med ledsager til en fast pris på 70,-. At ledsageren også var i kørestol, stod der intet om – og her kan man dels komme ind i den meget uprofessionelle situation, at man i nogle biler, om end de er godkendt til erhvervskørsel, ikke er udstyret med et bagagerum der er stort nok til at indeholde to kørestole... Eller at man faktisk i den time ikke får omsat meget mere end 70,- pga læsseearbejde ved afhentning og det modsatte når ”kunden” bliver sat af...

Kollegialitet kan man også godt glemme alt om. Det er man kun mellem søndag nat og onsdag nat. Torsdag, fredag og lørdag nat blæser alle på systemerne, og gør som det passer dem. Og dobbeltmoralen er på sit højeste, for hvis det er til egen fordel, er det OK at snyde – men når så de samme mennesker føler sig trådt over tæerne, så skal der køres klagesager. Ikke at jeg selv er blevet udsat for dette, men jeg har hørt om flere tilfælde iblandt kolleger, hvor man egentlig bare synes at begge parter burde have løst det med en stille og rolig samtale mandagen efter ude på kontoret. Papirusseri og grimme ord flyver som tveæggede sværd gennem luften. Sikke en børnehave!

Sikkerhedsaspektet er helt hen i vejret *flere steder i landet*. Alarmsystemer der *kan* afbrydes, selvom det udtrykkeligt er forbudt i Taxaloven er blot én ting. Hele ideen om at nogle chauffører inde i det storkøbenhavnske har deltaget i informationsdeling omkring blandt andet mishandlede udenlandske kvinder der søger tilflugt på krisecentre, udgør en kritisabel del af erhvervet. At især vognmændene intet gør ved sagen er endnu mere tåbeligt, fordi man igen – som chauffør – mister sin uafhængighed overfor tredjepart. Faktisk er det kun politiet der har krav på at få at vide hvortil man har kørt en bestemt person. Alle andre har intet informationskrav – og ved at fjerne denne anonymitet gennem accept af anderledes opførsel, bliver vi andre pludselig udsat for en mistænkeliggørelse, der underminerer den respekt, der bør være omkring vores erhverv...

Hvorfor jeg stoppede

Jeg har selv været tilfreds med mine vognmænd, men vil gerne advare dig klart og tydeligt: gå aldrig ind i branchen medmindre du simpelthen elsker at køre bil. Gør det klart for din vognmand at du også gerne vil tjene penge – og smid nøglerne og skift vogn hvis der nogensinde opstår diskussion om omsætningen. Du kan ikke være tjent med mistænkeliggørelse af din indsats, og det er den eneste måde du kan undgå at få et mavesår over andres dårlige fornemmelser.

Det tog mig lang tid før jeg indså, at min tid ikke var til at sidde bag rattet af en taxa resten af livet. Jeg er under behandling for søvnapnø, og det fungerer glimrende, men søvnen skal nås for at kunne forsvare at føre et køretøj i erhvervsmæssigt øjemed. Lægevagter til langt ud på morgenen hvorefter man sætter sig ind bag rattet til normaltid igen er medvirkende til at underminere ens egen og andres sikkerhed i trafikken. Jeg er meget glad for de kolleger jeg har haft, og jeg har også haft gode vognmænd, og især min sidste har jeg lært meget af – men jeg har også fundet ud af at familien tæller for meget i min tilværelse til at jeg kunne fortsætte i det erhverv...

*Hvis kærlighed gør blind,
hvorfor er frækt undertøj så populært?*

Kapitel 6 – familie og venner

Familie vælger man, som bekendt, ikke selv – men venner vælger man selv. Tit genkendes man på det selskab man vælger, og heri ligger en stor del af den udfordring der hører med til at vokse i modenhed og personlighed.

Du har nemlig en meget stor opgave i at sørge for at din omgangskreds er god – også af hensyn til familien. ”Rigtige venner” som Jodle Birge synger om, er svære at finde... De støtter dig når du skal træffe både store og små valg. De misunder ikke din succes, og glædes ej ved dine fejl. Rigtige venner er dem som hjælper når alle andre er borte – og man må ikke tage dem for givet!

Alle mennesker har prøvet skuffelser. Folk man viste tillid, misbrugte den til egen vinding. Kærester man troede var trofaste viste sig at lave numre. Dem man troede man havde som rygskjold viste sig i stedet at trække en kødkniv, og de placerede den lige der hvor det gjorde mest ondt – og især var disse mennesker skyld i svigtende tillid i fremtiden. Der findes ikke nogen nem måde at beskrive den fornemmelse man får ved sådanne mennesker. Kvalmen er både for ulækker, og ville have været dødbringende hvis den foregik blandt soldater i krig...

Mest skuffende af alt er det ofte disse folk, der har sværest ved at forstå hvorfor man beder dem holde sig langt borte. For mange af dem er dette deres livsstil, og de behøver ikke engang tænke før den næste dumhed er på vej.

Jeg nævnte Lotto-gevinsten i kapitel 1, og forestil dig lige hvilke ulykker der kan komme i lyset af en Lotto gevinst. Når man ved hvor svært det er at finde og pleje rigtige venner, så tænk lige på hvilket hykleri der vil omgive én hvis man vandt. Der er desværre en tendens til at venner er nemme at have i medgang, men pokkers svære at beholde i modgang.

Man ser det også i forhold. Går den ene part fra et forhold, er det som regel kun den ene som mange holder ved – den anden person forsvandt som dug for solen...

With Friends Like These, Who Needs Enemies?

Dette meget kendte amerikanske ordssprog betyder – frit oversat – ”med venner som disse, hvem har så brug for fjender?” Man så det i forbindelse med den nu afdøde prinsesse Dianas elsker, James Hewitt, der på den mest grådige og skånselsløse vis tilsvinede hendes minde ved at forsøge at sælge hendes private breve i håb om at tjene penge. Han benægter selvfølgelig selv sit motiv, men man aner en hensynsløshed der godt nok er mere åbenlys end den hensynsløshed andre udviser, men det er ganske afgjort et af tidens tegn, der virkelig fortæller at nogle mennesker virkelig vækker grobund for reglen om at ”hunden er menneskets bedste ven” – der findes simpelthen ikke ord for de umenneskeligheder som vi mennesker kan finde på overfor hinanden...

Som regel mener folk de har de mest noble motiver. Nogle kalder det en hungren efter sandhed, mens de afslører de grumme ting om andre, men i virkeligheden er det et spørgsmål om etisk sans. Noget der er så håbløst mangelfuldt i vore dage, så man simpelthen må tage sig til hovedet. Jeg skuffes dagligt over eksempler på at folk, der på den ene side viser høflighed bagefter stikker en

kniv i ryggen på én. Det er nemmere at stole på en sulten løve end på sådanne snyltere, men desværre er alt for mange alt for flinke til at turde sige deres ærlige mening. Den fejltagelse behøver du ikke lave, for det er nu engang rigtigt at med ærlighed kommer man længst. Hvis venner svigter, så kom videre. Brug hellere din energi på positivt at dyrke dem i din nærmeste omgangskreds, frem for at dvæle ved alt det negative der tidligere er sket.

Man løber, indrømmet, en risiko for at mange vil opfatte én som en ”kold sk*d”, men ærligt talt: der er kun 24 timer i døgn og 7 døgn i en uge. Når folk har svigtet, så vær på vagt – det er mere end tænkeligt at det vil ske igen...

Omvendt kan jeg også fortælle et eksempel hvor selv et meget nært medlem af vores omgangskreds faktisk havde godt af at blive lagt på køl i lidt over et år. Der var ingen kontakt fra min side af, på trods af flere tilnærmelser. Vi er begge meget stædige, men det eneste der duede, var at få markeret hvor grænsen lå – og den dag i dag snakker vi som om ingenting var sket, om end jeg naturligvis stadig har det i baghovedet, at det kunne ske igen. Men nu kender begge parter hinandens reaktioner i en sådan situation, og forhåbentlig bliver det aldrig nødvendigt at eksekvere igen.

Familie

Meget ændrer sig, når man pludselig selv får børn. Man opdager nogle sider af sig selv man ikke tidligere var i kontakt med, og der opstår også nye relationer. Forældre bliver til bedsteforældre, onkler bliver til grandonkler. Ens egne forældre træder dels i baggrunden, men samtidig er det måske netop nu, at de egentlig træder frem, for mange af de svagheder de selv har håndteret er nu pludselig en opgave for ”den nye generation” – vores datter drev mig tidligere til vanvid med at skubbe bøger ind på de to nederste reoler på præcis samme måde som jeg i sin tid drev min far til vanvid med samme dårlige vane. Tålmodigheden overfor disse små væsener er nærmest endeløs, fordi dette uskyldige blik minder én om hvordan vi sikkert selv også har været dengang vi var i deres alder. Når man så får flere børn er det mange af de samme ting, der går igen – men vores datter fortjener stor ros for den ”medvirkende” rolle hun selv påtager sig i forhold til sine små brødre. Moderinstinktet er smukt at skue...

Men det er samtidig vigtigt, at man altid husker, at opgaven er klar: gør dine børn stærke og selvstændige nok til at de selv bliver gode voksne borgere i samfundet. Det er på den ene side et stort ansvar, men samtidig en kolossal udfordring. Livets vel nok sjoveste og mest unikke rejse, fordi man får chancen for at forme selv den mindste udtale og den opfattelse af verden som disse små væsener møder den med. Det vigtigste er at kunne viderebringe evnen til selvstændig tænkning – også selvom det senere måtte vise sig, at man bliver uenig med de konklusioner de selv når frem til.

Det er en vanskelig proces i den forstand at man oplever ting i vennekredsen, hvor man tænker ”puha, bare vi ikke oplever det samme”, og alligevel véd alle forældre at opgaven med både at vejlede og rådgive og svare på evindelige spørgsmål fra både sine egne og søskendes børn en dag vil blive at man også skal lære at kunne give slip – de vil en dag forsøge at gøre oprør imod det de har lært, men det er min påstand, at den måde de vil gøre oprør på, har meget med hvilken opdragelse man selv giver sine børn. Hvis man allerede fra starten viser at valg medfører konsekvens, så er det mindre svært bagefter for det unge menneske, der vil gøre oprør at gøre det hvis forældrene er forberedt på disse spørgsmål.

”Koen glemmer tit den selv har været kalv” – heri ligger en stor del af visdommen i løbende at opdatere sit verdensbillede, for det er egentlig meget let at forstå hvorfor ens børn pludselig ser

verden i et helt nyt lys. Det er samme verden man skuer – men bestemt ikke samme erfaring. Det at mangle erfaring, gør at man må hente lærepenge for at opbygge denne erfaring. Den kan ikke trækkes i en automat, selvom vi alle ønsker, vi kunne gøre dette. Men samfundets rolle møder hurtigt de unge mennesker, for man kommer ikke udenom den underlige opfattelse mange i virksomhedernes personaleafdelinger (såkaldt Human Ressource) sidder med på grund af deres antikverede verdensbillede. Man skal gerne være 35 have ti års erfaring og helst lige så lang uddannelse – og det hænger bare ikke sammen!

Altså må det at give sine børn en ballast handle om at give dem åbenhed overfor nye horisonter, mens man samtidig giver dem en baggrundsviden, så de kan gennemskue de ting der præsenteres for dem. Dette er i hvert fald nogle af de ”visdomssten” vi forsøger at formidle fra den baggrund jeg bl.a. har haft.

"Watching your daughter being collected by her date feels like handing over a million dollar Stradivarius to a gorilla." (Jim Bishop)

Kapitel 7 – Når vi glemmer vores velsignelser

Nu skal det jo helst ikke gå over i det religiøse, men jeg mener det er tankevækkende, hvor ofte vi glemmer hvilke store glæder vi nyder så stor fornøjelse af samtidig med at misundelsens negative frugter er så åbenbare i samfundet.

For nogen tid siden sad jeg en aften, og så en udsendelse om vietnamesiske fiskeri-familier, hvor man så at forældrene efter børnene havde overstået fire års skolegang, mente det var nødvendigt at børnene hjalp dem med fiskerierhvervet. De ville gerne have deres børn fik en skolegang, men følte ikke de havde råd. Umiddelbart fyldes man jo med tanken: "Hvorfor så få børn?" fordi vi straks tænker på at man derved videregiver den sociale arv. Man lader fattigdommen gå i arv...

Men udsendelsen gav også et bud på hvorfor der var *så mange* der forsøgte f.eks. at flygte i store "tømmerflåder" eller skibe i et forsøg på at skabe sig en bedre fremtid, f.eks. ved at anløbe Hong Kong. Det er jo kendetegnet for mange flygtninge, *at de gerne vil have en bedre fremtid*, og hvem kan fortænke dem i dette ønske?

Nogle sender penge hjem

Især det at nogle, der så opnår en bedre fremtid, og f.eks. sender penge hjem til landet de kom fra har høstet megen debat her i vores efterhånden temmelig xenofobiske samfund, men ingen stiller de rigtige spørgsmål: Hvor meget mere skulle vi ikke betale i skat, hvis vi skulle støtte disse lande på samme måde som disse familier nu selv gør? Er det ikke blot netop en form for privat u-landsbistand?

Der er mange spørgsmål der melder sig hvis man *gider* at analysere området lidt mere nuanceret end visse partier forsøger at gøre i en misforstået ambition efter at få flere stemmer på emnet. Alt for ofte ender vores misundelse på den forkerte boldgade, for hvis debatten endelig skulle diskuteres objektivt kunne man bede enhver dansker der har købt ny bil svare på spørgsmålet: hvad koster mest på valutabalancen, købet af en ny bil eller måske en plovmand om måneden sendt ud af landet?

Så kommer indvendingerne: det er ikke det samme. Hvad blander jeg mig i det for? Indvendingerne *vil næsten ingen ende tage*, men folk glemmer straks det egentligt vigtige spørgsmål: "Hvad blander vi os i det hele taget for?" *Hvornår er vores tilværelse og vores mål og ideer blevet så ligegyldige, at vi skal til at blande os i hvad andre bruger deres penge på?* Nej, vel?

I realiteten handler det om at vi alle sammen havde gjort *nøjagtig det samme!* Det er bare de færreste der er ærlige nok til at indrømme det, men det gør ikke realiteterne mindre åbenbare for dem, som gider påpege den mulige dobbeltmoral i tankegangen.

Det er, igen, et symptom på vores Jantelovs-prægede samfund, at man ikke bliver populær på at sige sandheden⁸. I andre lande har man en vis respekt for folk der er eksempler på hvordan tingene kunne gå. Herhjemme begynder man straks på en lynch-stemning, hvis man er uenig med de holdninger der bliver fremsat. Det er også én af årsagerne til at man aldrig vil kunne sanere samfundet og den offentlige forvaltning, fordi enkeltinteresser begynder at tage præcedens frem for hensynet til helheden.

Med andre ord, jo mere vi har jo mere egoistisk *opfører* vi os!

Faktisk har hele bistandspolitikken i Vesten, og bestemt ikke kun i Danmark, været præget af populister og opportuniste, der har benyttet enhver chance for at score points, når sagerne er kommet på bordet. Grundlæggende burde det at være ledere motivere sådanne politikere til at gå forrest med et godt eksempel for at undgå misforståelser og konfrontationer.

En skideballe i rette tid

Det er selvfølgelig altid vanskeligt at skælde ud på de mennesker man er afhængig af skulle stemme på én, men her må *sandhed og værdier* igen *gå forud* for personlige ambitioner. I sidste ende ville det alligevel også give flere stemmer, men mange tør ikke gå på kant med flertallet...

Hvor er vi så henne? Vi ved at vi lever i et af de rigeste områder, og de færreste vil undvære denne status. Vi helliger os materialismens religion, og forstår til slut ikke hvorfor vore børn og unge ikke viser os respekt – hvor er vores egen respekt for vores mål, ideer og tanker?

I gamle dage havde man den lokale præst til at indgyde lidt fællesskabsånd, og dengang kom man hinanden ved. Det var det vore forældre og bedsteforældre kunne tillade sig – med rette – at kalde ”de gode gamle dage”... Problemet er bare, at nu til dags er vores tilværelser koncentreret på en sådan måde at vi fravælger alt det der ikke passer os – inklusiv debatbøger for manges vedkommende, og så når man faktisk en form for stilstand. Ingen vokser, ingen lærer, ingen fordyber sig, og de få der gør det møder en larmende tavshed når de har ret, mens man gerne forenes om de nemme sager.

Endnu værre er tendensen til at skrinlægge projekter i flere år, hvorefter sagerne tages op som om de var nye guldkorn fra politikernes side. Klippekorsskemaet i forbindelse med folks kørekort er kun et meget lille eksempel på elementer der har været fremme i debatten siden 2003.

Det er nemt at hakke på indvandrere, på de kriminelle, de arbejdsløse. Der er ingen der griber i egen favn – det der vel i dag kaldes på godt og jævnt dansk kaldes: ”fej for sin egen dør”...

Vi har en underlig kultur her i landet, især hvis vi sammenligner os med japanere og tyskere. Hvis du indenfor kampsport beder en gruppe japanere træne nogle bestemte elementer, fortsætter de indtil sensei siger stop. Hvis du beder en gruppe danskere gøre det samme, træner de to eller tre gange, og stiller sig op og glor. Hvis en tysker ikke har råd til kage, nøjes han med at spise brød – og kan i sidste ende ”leve på en sten” som man siger, fordi han ofrer sig for den sag han tror på.

⁸Jeg vil her gerne anbefale læsning af Edward W. Sajs bog ”Den intellektuelles ansvar” (ISBN: 87-00-23838-4, Forlaget Gyldendal), fordi hr. Said i forbindelse med Reith forelæsningserne i 1993 påpegede nødvendigheden af at turde bruge sin intelligens til gavn for samfundets udvikling ved at udfordre samfundet til at tænke nyt, fremfor blot at være ”tavs” støttepiller.

Herhjemme er der en meget simpel grund til at mange virksomheder *ikke* lykkes. Enten ofrer vi os ikke for det vi brænder for, eller også brænder vi simpelthen ikke for noget. Vælg selv...

Vi elsker at få at vide vi ligger i top i undervisnings- eller sundhedssektoren. Men hvad sker der så? Arbejder vi så på at *fastholde* vores position, eller falder vi i svime i egen selvglæde? Så lader vi stå til, og pludselig har vi et sundhedssystem der ikke holder...

Vi elsker at fortælle vores nye generation om, hvor flittige vi var, og hvor meget vi har gjort. Men vi glemmer at fastholde denne iver. Nu er der alligevel kun x antal år til jeg går på efterløn – eller jeg bliver i virksomheden til jeg går på pension... Op i revyen med kompetencer og alt det nymodens pjat. Jeg har hvad jeg skal bruge, og hvorfor skulle jeg begynde på at ændre på dét nu? Det er en tidsånd, som skaber dovenskab. Hvis ikke vi selv kan anerkende denne passivitet og gøre noget ved det, hvem skulle så?

Hvis ikke du kan genkende dig selv, er du enten den perfekte dansker, eller også lyver du for dig selv. Det sidste vil afgjort være det værste...

Men hvis du er iblandt dem, der fastholder iveren, arbejdsglæden og motivationen i dit private liv, vil dette garanteret også skinne igennem i dit arbejde, og så vil disse kapitler blot være endnu en parameter til *yderligere motivation*, til *højere ambitioner* – nok til at give den *ekstra* skalle som gør hele forskellen.

Hvem er General Failure, og hvorfor læser han min harddisk?

Kapitel 8 – Når PASSIVITETEN overtager

Mange synes neutralitet og passivitet er bedre end at træffe et valg... Jeg er, ikke overraskende, ganske uenig.

Der er mange former for neutralitet. Hvis nu virksomheden er ved at blive angrebet af hackere vil neutralitet eller passivitet være meddelagtighed i forbrydelsen. På samme måde som en mangelfuld strategi være meddelagtighed.

Det er derfor meget vigtigt at få defineret en psykologisk sammenhæng mellem hvilken type menneske man er, og hvordan man reagerer overfor ting. Den konfliktsky vil altid søge at undgå konflikter – et gammelt ordsprog siger faktisk, meget klogt, at ”er man venner med alle, er man venner med ingen.” Man mister simpelthen integritet og loyalitet hvis man stræber efter at gøre alle tilpas!

Konfliktsky mennesker søger ofte at bebrejde andre

En klog mand har engang fortalt, at der er to typer mennesker på en arbejdsplads, dem som er gode til det de laver, og så er der dem som bruger mest tid på at vise at de andre ikke er det.

Microsoft har gjort det i forbindelse med Linux operativsystemet – de sad passivt tilbagelæned, og besvarede spørgsmål fra pressen med et ”Nå ja, lad dog nørderne lege!” indtil et punkt hvor det gik op for dem, at Linux var ved at få fodfæste. Så kom latterliggørelsesfasen, hvor man forsøger at bruge eksterne konsulentvirksomheder til at kunne få et alibi for at sige: ”Her kan I selv se. Vi er åbne for mulighederne, men nu siger Xyzæåå sådan og sådan i en uafhængig rapport...” Vel vidende – i øvrigt – at uvildige rapporter ikke eksisterer i forhold til de store monopoler. Konsulentvirksomheder gør meget for at bevare sine kunder. Enhver med blot perifert kendskab til statistik ved at resultaterne afhænger meget af den type spørgsmål man stiller for at belyse emnet.

En misforstået lojalitet har medvirket til at man ikke længere kan have den tillid til uvildighed som netop skulle kendetegne og karakterisere det at lade eksterne konsulenter følge op på et problem. I sidste ende kan det faktisk bedre betale sig, at lade interne medarbejdere få frie hænder til at undersøge tingene, hvis man, fra ledelsens side, altså tør vise sig nysgerrige nok til at give den nødvendige frihed til den, der skal undersøge sagen.

Passive mennesker elsker at betragte andre, fordi det giver dem frihed til at fordømme andre for deres handlinger, i stedet for aktivt at medvirke til at vende udviklingen. Det hjælper ikke meget at forsøge at overbevise sådanne mennesker om at egen passivitet er en del af problemet, for disse har lukket øjnene for det faktum at enhver effekt har en årsag. Deres manglende deltagelse med forslag, feedback osv er en del af problemet ved den passivitet der således får lov til at inficere hele det sociale netværk i en virksomhed.

Sådanne mennesker bør aldrig forfremmes til lederstatus, fordi konfliktskyheden modarbejder virksomhedens interesser.

Vi skal finde en løsning vi alle kan bruge for at komme videre.

Tænksomme mennesker kommer igen...

Vi møder alle, igennem livet, ufordringer hvor vi må søge råd ”udefra”, men en meget væsentlig forskel imellem måden vi tackler problemer på, ligger i vores evne til at være ærlige omkring vores situation.

Når det ser mest sort ud vælger nogle ledere, fejlagtigt, at kaste håndklædet i ringen, men det viser sig faktisk at man kan hente langt mere goodwill ved at inddrage sine medarbejdere i beslutningerne om hvad der kan gøres, fordi man dels kan være sikker på mange vil gøre meget for at bevare deres arbejdsplads og især fordi det viser at man har respekt for sine folk.

Tænksomme mennesker henter information og handler sjældent overilet. Ikke at man ikke kan være tvunget til at handle efter bedste evne og viden med kort varsel, men hvis der opstår problemer der kræver drastiske reaktioner, er man nødt til at overveje konsekvensen meget nøje. Vi lever i en lille verden hvor PR-værdien af pro-aktiv ledelse ikke bør undervurderes. Fejl kan tage lang tid at genoprette, og dårlig PR koster flerdobbelte beløb i stedet for at lade grundtanken om ”frihed under ansvar” være idealet når vi alle træffer vores beslutninger.

Tænksomme mennesker oplever, fra tid til anden, at der er modgang, men ligesom en tømmerflåde kommer vi altid igen – efter moden overvejelse af vores muligheder. Denne evne til aldrig at give op er sjælden, men en nødvendig egenskab ved at have et iværksætter-gen, som aldrig lader sig ”nøje” med status quo.

I 1995, da jeg første gang gik ned med en selvstændig konsulentvirksomhed, måtte jeg ændre kurs, og i denne forbindelse var det planlagt at jeg ville indtræde i Forsvaret for at gennemføre en uddannelse som Sprogofficer i russisk. I juli måned 1995 blev dette gjort umuligt da jeg blev ramt af meningokok-meningitis. I stedet for at ærgre sig over dette, selvom det havde været en interessant karrieremulighed (evt. suppleret med arabisk senere), så har jeg altid valgt at se på de positive sider af de udfordringer jeg har mødt.

Jeg kiggede på russisk på biblioteksniveau, men det fangede aldrig helt på samme måde, fordi jeg fra starten havde indset at jeg ikke havde flere SU-klip til at tage en formel uddannelse i sproget. Ikke desto mindre har jeg senere indset, at nysgerrigheden og viljen og motivationen til at prøve nye ting er noget af det jeg kan viderebringe til andre. Dette vil jeg kunne bruge senere i livet, når jeg en dag får en stilling i undervisningssektoren – indrømmet med en noget anderledes baggrund end mange andre undervisere. Men mange af de undervisere jeg igennem årene er stødt på har netop været specielle som følge af deres livserfaring, som har gjort at der var en praktisk dimension til tingene.

Overvind passiviteten!

Ligesom jeg var inde på i kapitel 3 - ”Carpe Diem” - så er det vigtigt at overvinde denne passivitet. Giv dig selv mulighed for at løfte hovedet ved at forbedre dine kompetencer, og lad dig ikke kue over at andre ikke forstår hvor du henter energien. Din situation kan kun forbedres hvis du hele tiden søger efter nye veje og nye måder at gøre tingene på. Ingen kan nogensinde fratage dig dine talenter.

*"I am ready to meet my Maker.
Whether my Maker is prepared for the great ordeal
of meeting me is another matter." (Sir Winston Churchill)*

Kapitel 9 – Hvad der virkelig motiverer

For mit eget vedkommende er der mange ting, der motiverer. Væsentligst har været autobiografiske værker, idet jeg for længe siden indså, at andres erfaring er vigtig for at lære at undgå at gøre de samme fejl som andre har oplevet. I denne forbindelse har så forskellige mennesker som Sir Winston Churchill, Jan Bonde Nielsen, Uffe Ellemann-Jensen, Lars Larsen og mange andre givet megen motivation på hver deres måde med hver deres udgangspunkt.

Store mennesker er altid tydelige i deres budskaber, og selvom jeg – af mine jævnaldrende – tit er blevet beskyldt for at bruge et avanceret sprog, så ser jeg det kun som endnu et tegn på, at alt for mange ved alt for lidt om alt for meget. For mig er udsendelser som ”Jeopardy” og ”Hvem vil være millionær?” det rene afslapning samtidig med jeg slapper af i forbindelse med at holde hjernen ved lige ved hele tiden at lære nyt. Det holder hjulene i gang som man siger...

På samme måde har alsidige musikinteresser altid været en kilde til stor fornøjelse. Hvorfor spille tiden i trafikken på at blive aggressiv over, at andre ikke kan køre bil? De bliver ikke bedre bilister af at vi andre bliver sure – nærmere tværtimod. Hellere glæde sig over fordybelsen i teksterne, glæde sig over at andre ofrer deres tid på at glæde os andre med toner og entusiasme. Denne bog skulle gerne, på lignende måde motivere til at turde tænke alternativt.

Den tredje motivator jeg samler meget på er såkaldte ”One-liners” – citater med samme evne til at sige 1.000 ord i væsentligt forkortet form. Nogle af disse er brugt som overskrift på alle kapitlerne, ikke fordi de i sig selv fortæller om kapitlets indhold, men fordi de hver især fortæller noget vigtigt. De citater du foretrækker vil være anderledes end dem jeg nødvendigvis foretrækker, men ved at have sådanne samlinger kan man sammenkæde store bøger til kompakt indhold.

Find dig en hobby

Hvis ikke du har læst denne bog sekventielt, så gør dig den tjeneste at gennemgå kapitel 3. Du kan sagtens finde tid til at få dig en hobby som motiverer og styrker dig som person. Det behøver ikke ”kun” være fodbold, jagt eller andre ting, der kræver din opmærksomhed væk fra hjemmet. Én af de hobbies jeg selv dyrker er den ganske væsentlige at hjælpe andre til et bedre kendskab til Linux. Dette har jeg gjort siden midten af 2004, og selvom mange kun sjældent gider takke for ens engagement, så er det positivt at bemærke hvor mange der rent faktisk læser det der bliver skrevet. Der er altid noget du ikke kan komme igennem med i det almindelige system, men via webdesign kan du rent faktisk hurtigt få skabt dig en platform hvor andre med lignende interesser markerer sig, og det er rent faktisk en af glæderne ved internet, at vi ikke længere er begrænsede af geografiske distancer. Vi kan hjælpe hinanden på tværs af landegrænser og knytte venskaber der slet ikke var mulige hvis vi skulle ”nøjes” med kun at kunne mødes personligt. Virtuelle medier gør at vi alle kan mødes på lige fod uanset om vi er gamle eller unge, tykke eller tynde-

Påstanden om at internetbrugere skulle være mindre sociale end andre er for længst manet til jorden, om end man stadig finder nogle som er bange for ny teknik. Uvidenhed er den værste fordom, og jeg vil især gerne slå et slag for at du får læst Britt Malkas hæfte ”Få mere ud af dit bredbånd” hvis

du troede internet kun kunne bruges til nørdede opgaver. Hæftet er at finde på de fleste posthuse, ligesom du også kan bestille det direkte fra forlaget (www.libris.dk).

Ved at hjælpe andre får du helt automatisk mere energi til andre opgaver i din hverdag, og dette har jeg også brugt en del i forbindelse med at viderebringe min IT-viden på et forum som www.kandu.dk hvor man kan stille spørgsmål om alt mellem himmel og jord. Man kan som bruger abonnere på de enkelte interesseområder, og får derefter en mail når der kommer nye spørgsmål indenfor de emner man gerne vil hjælpe andre med. Ligeledes kan man læse tips og tricks som andre finder nyttige, og derved opdage nye facetter af ens hobby.

Så næste gang du er i tvivl om hvordan du kan komme i gang, så husk at give dig selv det los i bagenden, at du rent faktisk selv styrer hvornår du kommer i gang.

Kommende bøger

Blandt de kommende bøger kan nævnes følgende titler:

- CSS – *alt det du ikke lærer andre steder* om Cascading Style Sheets
- Jesus-myten – Afsløret!
- Tal og numre – hvad du bør vide for at forbedre dine kompetencer indenfor IT

Titlerne er angivet alfabetisk. Udgivelsestidspunkterne er ikke kendte, men hvis du sender en mail til bog@blunck.dk vil du blive holdt orienteret når der udkommer nye bøger.

Hver bog har sit formål. CSS-bogen bliver sjov, fordi den vil bevise alt det selvbestaltede webmastere ikke ved om hvorfor brugen af CSS er så vigtig. Det er en bog, som på mange måder vil sende IT-administratorer og ensrettede ”web-programmører” til tælling. Det er ikke en bog, der vil afgøre hvad der er rigtigt, eller ”godt”, design, men som vil vise hvilke muligheder der er ved at bruge CSS langt mere effektivt end det er tilfældet i dag.

Jesus-myten er et vidnesbyrd om mange af de ting jeg selv opdagede da jeg begyndte at undersøge hele fundamentet for hele kristendommen. Nogle vil, med baggrund i bl.a. Dan Brown's ”Da Vinci Code”, komme med stærke beskyldninger om manglende troværdighed i materialet, men for dem som tør vove sig ind i virkeligt at undersøge fundamentet for kristendommen vil der være meget at hente.

Nummersystemer er vigtige for at komme igennem diverse IT-studier. Den abstrakte tankegang læres ikke i grundskolen, og derfor er denne bog meget vigtig for at styrke evnen til at tænke mere abstrakt. Det vil hjælpe alle i løsningen af diverse IT-relaterede opgaver.